

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 31. januára 2008 (*)

„Odrody rastlín – Odvolanie na odvolaciu komisiu Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín – Neprípustnosť – Nedostatok osobnej dotknutosti – Účinná súdna ochrana – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-95/06,

Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana, so sídlom vo Valencii (Španielsko), v zastúpení: S. Roig Girbes, R. Ortega Bueno a M. Delgado Echevarría, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO), v zastúpení: M. Ekvad, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci D. O’Keefe, solicitor, J. Rivas de Andrés a M. Canal Fontcuberta, advokáti,

žalovanému,

d’alší účastník konania pred odvolacím senátom CPVO a vedľajší účastník pred Súdom prvého stupňa:

Nador Cott Protection SARL, so sídlom v Saint-Raphaël (Francúzsko), v zastúpení: M. Fernández Mateos, S. González Malabia a M. Marín Bataller, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu odvolacej komisie CPVO z 8. novembra 2005 (vec A 001/2005) týkajúcej sa poskytnutia právnej ochrany rastlinných odrôd v rámci Spoločenstva pre odrodu mandarínky Nadorcott,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: N. J. Forwood, vykonávajúci funkciu predsedu komory, sudcovia I. Pelikánová a S. Papasavvas,

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. marca 2006,

so zreteľom na vyjadrenie CPVO podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. júla 2006,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. júla 2006,

po pojednávaní zo 4. júla 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 59 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám (Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390, ďalej len „základné nariadenie“) týkajúci sa námietok voči udeleniu právnej ochrany rastlinných odrôd stanovuje:

„1. Ktokoľvek môže na úrade podať písomnú námietku voči udeleniu práva spoločenstva k odrodám rastlín [poskytnutiu právnej ochrany rastlinných odrôd v rámci Spoločenstva – *neoficiálny preklad*].

Namietajúci sú spolu s prihlasovateľom účastníkmi konania týkajúceho sa udelenia práva spoločenstva k odrodám rastlín [poskytnutia právnej ochrany rastlinných odrôd v rámci Spoločenstva – *neoficiálny preklad*]. Namietajúci majú bez toho, aby bol dotknutý článok 88, prístup k dokladom uvedeným v článku 57 (2), vrátane výsledkov odborného preskúmania a popisu odrody.

...

5. Rozhodnutia o námietkach možno prijať spolu s rozhodnutiami podľa článkov 61, 62 alebo 63.“

2 Článok 67 ods. 1 základného nariadenia stanovuje, že „je možné odvolať sa proti rozhodnutiam úradu, ktoré boli prijaté podľa článkov 20, 21, 59, 61, 62, 63 a 66“.

3 Podľa článku 68 základného nariadenia:

„Akákoľvek fyzická alebo právnická osoba sa môže podľa článku 82 odvolať proti rozhodnutiu jej adresovanému alebo proti rozhodnutiu, ktoré, hoci je adresované inej osobe, sa jej priamo a osobne dotýka. Na odvolacom konaní sa môžu zúčastniť účastníci konania a musí sa ho zúčastniť úrad.“

4 Článok 49 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 1239/95 z 31. mája 1995, ktoré obsahuje vykonávacie pravidlá na uplatňovanie základného nariadenia (Ú. v. ES L 121, s. 37; Mim. vyd. 03/017, s. 327, ďalej len „vykonávacie nariadenie“), pod nadpisom „Odmietnutie odvolania ako neprípustného“ stanovuje, že „ak odvolanie nie je v súlade s ustanoveniami základného nariadenia, najmä jeho článkov 67, 68 a 69, alebo ustanoveniami tohto nariadenia, najmä jeho článku 45, odvolacia komisia informuje odvolávajúceho sa o tejto skutočnosti a žiada od neho nápravu zistených nedostatkov podľa možnosti v rámci ním špecifikovanej lehoty“, a že „ak nedostatky odvolania nie sú odstránené včas, odvolacia Komisia ho odmietne ako neprípustné“.

5 Článok 50 vykonávacieho nariadenia týkajúci sa ústneho konania pred odvolacou komisiou Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO) spresňuje:

„1. Po poukázaní prípadu od jednej inštancie k druhej predseda odvolacej komisie bez meškania zvolá účastníkov odvolacieho konania na ústne konanie podľa článku 77 základného nariadenia a upozorní ich na obsah článku 59 ods. 2 tohto nariadenia.“

2. Ústne konanie a dokazovanie sa v zásade koná spoločne [spoločne, v rámci jedného pojednávania – *neoficiálny preklad*].

3. Žiadosti o ďalšie konania [o vytýčenie ďalšieho pojednávania – *neoficiálny preklad*] budú neprijateľné, okrem žiadostí založených na okolnostiach, ktoré sa zmenili počas konania alebo po ňom.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

6 Žalobkyňa je federáciou zoskupujúcou zväzy poľnohospodárskych družstiev provincií Alicante, Castellón a Valencia (Španielsko), ktoré samy osebe zoskupujú skoro všetky miestne poľnohospodárske družstvá týchto troch provincií.

7 Šľachtiteľ odrody mandarínky Nadorcott M. N. postúpil 22. augusta 1995 svoje práva na túto odrodu M. M. Posledný uvedený v ten istý deň podal CPVO žiadosť o právnu ochranu tejto rastlinnej odrody v rámci Spoločenstva.

8 Návrh bol uverejnený v *Úradnom vestníku CPVO* z 26. februára 1996.

9 Dňa 21. marca 1997 M. M. postúpil svoje práva týkajúce sa odrody Nadorcott vedľajšiemu účastníkovi konania a oznámil toto postúpenie práv CPVO.

10 CPVO poskytol právnu ochranu rastlinnej odrode vedľajšieho účastníka rozhodnutím č. 14111 zo 4. októbra 2004 (ďalej len „rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany“).

11 Rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany sa uverejnilo v *Úradnom vestníku CPVO* z 15. decembra 2004.

12 Dňa 11. februára 2005 podala žalobkyňa odvolacej komisii odvolanie proti rozhodnutiu o poskytnutí právnej ochrany. Odvolacie dôvody boli uvedené vo vyjadrení zo 14. apríla 2005. Pokiaľ ide najmä o prípustnosť tohto odvolania, žalobkyňa vo svojom vyjadrení tvrdila, že poskytnutie právnej ochrany odrode Nadorcott sa jej priamo a osobne týka. Pokiaľ ide o vecnú stránku, žalobkyňa sa predovšetkým domnievala, že právna ochrana rastlinnej odrody je neplatná z dôvodu absencie novosti a rozlišovacej spôsobilosti dotknutej odrody.

13 Dňa 24. februára 2005 vedľajší účastník podal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania a 29. júla 2005 rozviedol svoje tvrdenia v osobitnom vyjadrení. Tvrdil, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná, a to najmä preto, lebo nie je priamo a osobne dotknutá rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany. Taktiež namietal proti dôvodnosti odvolania.

14 Vo svojom vyjadrení z 15. septembra 2005 CPVO na úvod namietal neprípustnosť odvolania z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne. Z vecnej stránky CPVO rovnako navrhol odvolanie zamietnuť.

15 Pojednávanie pred odvolacou komisiou sa konalo 8. novembra 2005. Žalobkyňa na ňom uviedla, že podľa článku 49 vykonávacieho nariadenia ju mala odvolacia komisia pred pojednávaním vyzvať, aby predložila dokumenty preukazujúce, že jej členovia sú priamo a osobne dotknutí rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany. Žiadala, aby sa jej poskytla lehota na návrat do Španielska s cieľom zhromaždiť a predložiť úplnú dokumentáciu v tomto ohľade alebo aby sa jej aspoň umožnilo predložiť na pojednávaní neúplnú dokumentáciu, ktorú jej zástupcovia priniesli so sebou. Tvrdila, že uvedená dokumentácia obsahuje dokumenty, ktoré jej dávajú právo podať odvolanie v mene jednotlivých pestovateľov mandarínok, ako aj zmluvu medzi Geslive (organizáciou pre správu a ochranu práv a záujmov vedľajšieho účastníka konania týkajúcich sa odrody Nadorcott v Španielsku) a družstvom Anecoop (členom zväzu družstiev, ktorý je členom žalobkyne), ktorá sa týka úhrady poplatkov Anecoopu za pestovanie odrody Nadorcott.

16 Rozhodnutím z 8. novembra 2005 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) odvolacia komisia zamietla

odvolanie žalobkyne ako neprípustné z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne. Rovnako zamietla jej žiadosť o možnosť predložiť predmetné dokumenty.

Návrhy účastníkov konania

17 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal CPVO na náhradu trov konania.

18 CPVO navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil žalobu ako celok za nedôvodnú,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania a subsidiárne, za predpokladu, že by žaloba bola dôvodná, zaviazal CPVO výlučne na zaplatenie vlastných trov konania.

19 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil žalobu ako celok za nedôvodnú,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

20 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v podstate uvádza tri žalobné dôvody, z ktorých prvý sa zakladá na porušení článkov 49 a 50 vykonávacieho nariadenia, ako aj zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných, druhý na neuznaní aktívnej legitímácie žalobkyne odvolacou komisiou a tretí na nedodržaní povinnosti odôvodnenia.

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 49 a 50 vykonávacieho nariadenia, ako aj zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných

21 Prvý žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí, z ktorých prvá sa zakladá na porušení článku 49 vykonávacieho nariadenia a druhá na porušení článku 50 vykonávacieho nariadenia. V rámci týchto dvoch častí žalobkyňa tiež uvádza, že došlo k porušeniu zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných.

O prvej časti založenej na porušení článku 49 vykonávacieho nariadenia, ako aj zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných

Tvrdenia účastníkov konania

22 Žalobkyňa uvádza, že za predpokladu, že by jej odvolanie nebolo v súlade s článkom 68 základného nariadenia, odvolacia komisia ju v zmysle článku 49 vykonávacieho nariadenia mala informovať o tejto skutočnosti a vyzvať na odstránenie zistených nedostatkov, a to podľa možnosti v lehote stanovenej odvolacou komisiou. Odvolacia komisia však nikdy žalobkyňi neoznámila, že nie je aktívne legitímovaná, ani ju nevyzvala, aby tento nedostatok odstránila. Správanie odvolacej komisie teda spočívalo na nesprávnom výklade článku 49 vykonávacieho nariadenia.

23 V prvom rade podľa žalobkyne z výkladu článku 49 vykonávacieho nariadenia vyplýva, že sa nemožno domnievať, že tento článok odkazuje len na „zjavné nedostatky odvolania“. Keďže toto ustanovenie výslovne uvádza medzi nedostatkami neprípustnosť upravenú v článku 68 základného nariadenia, je málo pravdepodobné, že by normotvorca Spoločenstva chcel odkázať len na zjavné nedostatky, keďže nedostatok spočívajúci v neprípustnosti nikdy nie je zjavný. Preto bez ohľadu na

zložitosť odstránenia nedostatku bola odvolacia komisia povinná splniť si povinnosť stanovenú článkom 49 vykonávacieho nariadenia v prípade, že bolo možné tento nedostatok odstrániť. Žalobkyňa v tomto ohľade vychádza nielen zo zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných, ale aj zo záruky poskytovanej právnym poriadkom Spoločenstva navrhovateľovi, ktorú nemožno vykladať natoľko reštriktívnym spôsobom, ako to bolo v prejednávanej veci. Žalobkyňa sa okrem toho opiera o zamietnutie odvolania z dôvodu jej údajného nedostatku aktívnej legitímácie aj preto, aby zdôraznila, že odvolacia komisia nespochybňuje ani existenciu tohto nedostatku, ani to, že ešte počas pojednávania mala pochybnosti o skutočnostiach relevantných pre posúdenie jej aktívnej legitímácie.

24 V druhom rade žalobkyňa spochybňuje výklad slovného spojenia „podľa možnosti“ článku 49 vykonávacieho nariadenia. Podľa žalobkyne odvolacej komisii neprináleží, aby skúmala, či je možné nedostatok ľahko odstrániť, a ak by aj musela pristúpiť k takému preskúmaniu, vždy je povinná požiadať navrhovateľa o odstránenie nedostatku. Keďže odstránenie zisteného nedostatku prináležalo navrhovateľovi, a nie odvolacej komisii, odvolacia komisia nebola oprávnená ihneď pristúpiť k preskúmaniu otázky, či sa navrhovateľovi podarí, alebo nepodarí nedostatok odstrániť. Takýto výklad by totiž viedol k svojvôli, pretože výkon práva navrhovateľom by podliehal posúdeniu jeho schopnosti vykonať toto svoje právo správnym orgánom.

25 V treťom rade žalobkyňa zdôrazňuje, že článok 49 vykonávacieho nariadenia je napísaný kogentne, keď stanovuje, že „odvolacia komisia informuje odvolávajúceho sa o tejto skutočnosti a žiada od neho nápravu zistených nedostatkov“. Tento článok teda zaväzuje odvoláciu komisiu, aby informovala o nedostatkoch a vyzvala na ich odstránenie. Odvolacia komisia si však tieto dve povinnosti nesplnila. Na druhej strane odvolacia komisia podľa žalobkyne nie je povinná jej naznačiť, že by mala predložiť určité dokumenty na odstránenie nedostatku. Článok 49 vykonávacieho nariadenia tak totiž nestanovuje, keďže predloženie dokumentov je len jedným z mnohých prostriedkov, ktorými odvolateľ disponuje na účely odstránenia zisteného nedostatku.

26 V štvrtom rade sa žalobkyňa domnieva, že oznámenie námietok iných účastníkov konania týkajúcich sa prípustnosti odvolania neodôvodňuje nedostatok náležitej starostlivosti odvolacej komisie pri výkone jej povinnosti stanovenej v článku 49 vykonávacieho nariadenia. Odvolacia komisia nemôže podmieňovať dodržanie svojej povinnosti preskúmaním obsahu tvrdení účastníkov konania ani konať len za predpokladu, že sa účastníci konania neodvolávajú na nezrovnalosti uvedené v článku 49 vykonávacieho nariadenia. Nejde totiž o „urovnanie sporu medzi súkromnoprávnymi subjektmi“.

27 V piatom rade sa žalobkyňa domnieva, že odvolacia komisia nevzala do úvahy správnu povahu odvolacieho konania, keď sa domnievala, že povolenie odstránenia nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne by viedlo k prejudikácii otázky, ktorá je medzi účastníkmi konania sporná. Pripomína, že otázka neprípustnosti je otázkou verejného poriadku, ktorú orgán rozhodujúci o odvolaní skúma *ex officio*. Je preto irelevantné, že účastníci konania podali námietku nedostatku aktívnej legitímácie.

28 Nakoniec žalobkyňa až na pojednávaní na Súde prvého stupňa po prvýkrát uviedla, že jediný dokument, ktorý jej zaslala odvolacia komisia pred pojednávaním, bolo rozhodnutie o prerušení konania z 27. júna 2005, podľa ktorého odvolacia komisia bez toho, aby to malo vplyv na konečné rozhodnutie, nepovažovala odvolanie za zjavne nedôvodné. Žalobkyňa tvrdí, že na základe tohto rozhodnutia, ako aj na základe toho, že sa neuplatnil článok 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, nadobudla legitímnu dôveru v skutočnosť, že jej aktívna legitímácia bola dostatočne preukázaná ešte pred pojednávaním.

29 CPVO sa domnieva, že výklad článku 49 vykonávacieho nariadenia, ktorý navrhuje žalobkyňa, je nedôvodný. Takisto sa domnieva, že nedostatok aktívnej legitímácie možno ťažko napraviť, a tvrdí, že odkaz uskutočnený článkom 49 vykonávacieho nariadenia na článok 68 základného nariadenia sa môže týkať výlučne opravy formálnych nedostatkov. Okrem toho, keďže žalobkyňa počas písomnej časti konania odpovedala na tvrdenia týkajúce sa neexistencie priamej a osobnej dotknutosti predloženej vedľajším účastníkom konania, aktívna legitímácia žalobkyne sa stala „základnou otázkou“ tohto spisu. Preto nebolo nutné, aby sa odvolacia komisia pokúsila opraviť tento nedostatok ako formálnu chybu. Navyše pripustiť splnomocnenie poskytnuté jednotlivými pestovateľmi by podľa CPVO znamenalo umožniť novému subjektu, aby sa stal účastníkom konania, hoci lehota na podanie odvolania už uplynula.

Keďže žalobkyňa odvolanie podala vo svojom vlastnom mene, nemohla sa na ústnom konaní odvolávať na splnomocnenia poskytnuté jednotlivými pestovateľmi, ktorí nie sú priamymi členmi tejto organizácie.

30 Podľa vedľajšieho účastníka konania nie je odvolacia komisia povinná vopred overiť, či z dokumentov predložených žalobkyňou vyplýva, že skutočne má aktívnu legitimáciu. Žalobkyni totiž prináleží, aby preukázala svoju aktívnu legitimáciu a aby predložila súvisiace dôkazy. Článok 49 vykonávacieho nariadenia núti odvolaciu komisiu, aby overila, že táto formálna podmienka je splnená, neukladá jej však, aby overila, či žalobkyňa skutočne je aktívne legitimovaná.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

31 Touto časťou žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka odvolacej komisii jednak to, že jej neoznámila, že sa domnieva, že nemá aktívnu legitimáciu, a jednak to, že ju nevyzvala, aby svoju aktívnu legitimáciu preukázala.

32 Po prvé je potrebné overiť, či odvolacia komisia porušila článok 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, ako jej to vytýka žalobkyňa. V tomto ohľade treba na úvod zdôrazniť, že toto ustanovenie ukladá odvolacej komisii jednak overiť súlad odvolania s ustanoveniami základného a vykonávacieho nariadenia a jednak oznámiť odvolateľovi zistené nezrovnalosti a vyzvať ho podľa možnosti na ich odstránenie v stanovenej lehote.

33 Čo sa týka povinnosti overenia súladu odvolania s ustanoveniami základného a vykonávacieho nariadenia, je potrebné pripomenúť, že ostatné jazykové verzie článku 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia hovoria o súlade odvolania so všetkými ustanoveniami týchto dvoch nariadení, kým francúzska a grécka verzia hovoria o overení súladu odvolania len s článkami 67, 68 a 69 základného nariadenia, ako aj s ustanoveniami článku 45 vykonávacieho nariadenia odvolacou komisiou. Keďže nutnosť jednotného výkladu nariadení Spoločenstva vylučuje, aby sa určený text posudzoval izolovane, ale naopak vyžaduje, aby sa v prípade pochybností vykladal a uplatňoval v zmysle verzií vyhotovených v iných úradných jazykoch (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 17. októbra 1996, Lubella, C-64/95, Zb. s. I-5105, bod 17 a tam citovanú judikatúru), Súd prvého stupňa sa domnieva, že francúzska a grécka verzia článku 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia nedávajú tejto pasáži iný zmysel ako ostatné jazykové verzie a musia sa vykladať a uplatňovať v zmysle jazykových verzií vyhotovených v ostatných úradných jazykoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 1997, Ebony Maritime a Loten Navigation, C-177/95, Zb. s. I-1111, body 29 až 31).

34 Čo sa týka dvojitej povinnosti oznámiť nedostatky a vyzvať na ich odstránenie, je potrebné zdôrazniť po prvé, že najmä z nemeckej, anglickej, dánskej, zo španielskej, z talianskej a holandskej verzie článku 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia vyplýva, že slovné spojenie „podľa možnosti“ podmieňuje povinnosť oznámiť nedostatky a vyzvať na ich odstránenie objektívnou možnosťou odstránenia zistených nezrovnalostí. Preto na rozdiel od názoru žalobkyne toto ustanovenie s cieľom obmedziť výzvy na možné opravy ukladá odvolacej komisii, aby posúdila možnosť odvolateľa odstrániť určitú nezrovnalosť. Keďže cieľom povinnosti oznámenia nedostatkov a výzvy na ich odstránenie stanovenej v článku 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia je umožniť odvolateľovi, aby v určenej lehote odstránil nezrovnalosti zistené odvolacou komisiou, musí existovať možnosť odstránenia takýchto nedostatkov. Ako však tvrdia CPVO a vedľajší účastník konania, nedostatok aktívnej legitimácie odstrániť nemožno.

35 Článok 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia označuje to, čo treba odstrániť, pojmami „irrégularités“ vo francúzštine, „Mängel“ v nemčine, „deficiencias“ v angličtine, „irregolarità“ v taliančine, „mangler“ v dánčine a „irregularidades“ v portugalčine, na základe ktorých sa možno domnievať, že tieto pojmy sa týkajú opravy formálnych chýb [pozri napríklad použitie týchto pojmov v pravidle 9 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 189), a článku 10 ods. 1 a 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2245/2002 z 21. októbra 2002, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 6/2002 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 341, s. 28; Mím. vyd. 13/031, s. 14)]. Rovnako sa pojmy „rectifié“ vo francúzštine, „berichtigt“ v nemčine, „berigtiges“ v dánčine, „rettificato“ v taliančine

a „regularizado“ v portugalčine, použité v druhej vete článku 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, týkajú skôr opravy formálnych chýb (pozri napríklad pravidlo 53 nariadenia č. 2868/95 a vo vzťahu k francúzskemu, nemeckému a dánskému pojmu článok 12 ods. 2 nariadenia č. 2245/2002), a nie žiadosti o doplnenie tvrdení alebo dôkazov, ktoré účastník konania zatiaľ nepredložil a ktoré sa týkajú základných náležitostí prípustnosti jeho odvolania, ako je aktívna legitímácia.

36 Preto je potrebné domnievať sa, že článok 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia odvolacej komisii neukladá, aby vyzvala žalobkyňu na odstránenie nedostatku aktívnej legitímácie, ktorý zistila, keďže takýto nedostatok predstavuje zásadný nedostatok, ktorý nemožno „odstrániť“ v zmysle druhej vety tohto ustanovenia, a teda nemôže dôjsť k náprave.

37 Po druhé je potrebné usudzovať, že povinnosť oznámenia nezrovnalostí je spojená s povinnosťou vyzvať na odstránenie možných nezrovnalostí. Ak by totiž článok 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia odvolacej komisii ukladal, aby kontrolovala súlad odvolania so všetkými ustanoveniami základného a vykonávacieho nariadenia, bola by povinná oznamovať všetky nedostatky týkajúce sa prípustnosti, vrátane tých, ktoré nemožno odstrániť, čo by bolo v rozpore s cieľom tohto ustanovenia, tak ako bol vyjadrený v bode 34 vyššie. Ak by aj v osobitných situáciách oznámenie nedostatku týkajúceho sa prípustnosti, ktorý nemožno odstrániť, mohlo slúžiť tomu, aby sa odvolateľ vyhol rozhodnutiu založenému na úvahách, ktoré neboli predmetom prejednávania, takáto všeobecná oznamovacia povinnosť by sa ukazovala vo väčšine prípadov ako príliš zaťažujúca pre odvolaciu komisiu a zároveň bezpredmetná, lebo odvolateľ by dotknutý nedostatok nemohol odstrániť. Navyše treba pripomenúť, že v prejednávanej veci sa účastníci konania už odvolávali na nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne, pričom tento nedostatok predstavoval jednu zo sporných skutočností.

38 Od okamihu podania návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania z 24. februára 2005 bola totiž žalobkyňa na tento problém upozornená, takže oznámenie odvolacou komisiou už nebolo nevyhnutné na to, aby mohla zaujať stanovisko. Vo svojom vyjadrení zo 14. apríla 2005 žalobkyňa totiž reaguje na tvrdenia vedľajšieho účastníka konania a uvádza dôvody, na základe ktorých sa domnieva, že je aktívne legitímovaná. Vedľajší účastník konania okrem toho vo svojom vyjadrení z 29. júla 2005 spresnil svoje tvrdenia týkajúce sa nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne a takisto CPVO vo svojom vyjadrení tvrdil, že žalobkyňa nemala aktívnu legitímáciu.

39 Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, odkaz článku 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia na článok 68 základného nariadenia neodporuje tomuto výkladu, lebo pri výkone tohto ustanovenia sa môžu objaviť aj nedostatky formálnej povahy, ktoré možno odstrániť. Napríklad, keďže toto ustanovenie dáva aktívnu legitímáciu právnickým osobám, tie sú podľa článku 82 základného nariadenia povinné uviesť svoje sídlo alebo miesto usadenia či bydlisko splnomocneného zástupcu. Ak sa takýto údaj neuvedie, odvolacia komisia bude povinná oznámiť tento nedostatok odvolateľovi a vyzvať ho na jeho odstránenie.

40 Z toho vyplýva, že odvolacia komisia tým, že žalobkyňu neoznámila, že sa domnieva, že nemá aktívnu legitímáciu, a nevyzvala ju na odstránenie tohto nedostatku, neporušila článok 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia.

41 Po druhé, čo sa týka údajného porušenia zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných, je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa okrem skutočnosti, že odvolacia komisia jej neoznámila nedostatok aktívnej legitímácie, ktorý zistila, a nevyzvala ju na jeho odstránenie, neuviedla nijakú okolnosť, ktorá by umožňovala konštatovať porušenie týchto zásad. Keďže však najmä z bodov 34 až 40 vyššie vyplýva, že toto stanovisko odvolacej komisie bolo v súlade s požiadavkami článku 49 ods. 1 vykonávacieho nariadenia, odvolacia komisia neporušila zásady náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných.

42 Nakoniec, čo sa týka odvolávania sa žalobkyne na jej legitímnu dôveru v skutočnosť, že jej aktívna legitímácia bola dostatočne preukázaná ešte pred pojednávaním, je nutné zdôrazniť, že žalobkyňa uviedla toto tvrdenie po prvýkrát na pojednávaní na Súde prvého stupňa. Rozhodnutie o prerušení konania z 27. júna 2005, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva na podporu svojej legitímnej dôvery, bolo vydané ako

odpoveď na návrh vedľajšieho účastníka konania na zrušenie odkladného účinku odvolania podaného žalobkyňou proti rozhodnutiu o poskytnutí právnej ochrany. Je potrebné zdôrazniť, že toto rozhodnutie nevydala odvolacia komisia, ale iný výbor, do ktorého právomoci patrí vydávať rozhodnutia o zrušení odkladného účinku odvolaní a ktorý sa navyše neskladal z tých istých osôb ako odvolacia komisia. Okrem toho tento výbor v bode 10 svojho rozhodnutia uviedol, že za súčasného stavu konania je náročné posúdiť dôvodnosť odvolania podaného žalobkyňou na odvolaciu komisiu najmä preto, lebo vedľajší účastník konania ešte nepredložil svoje vyjadrenie. Ďalej bez toho, aby to malo vplyv na konečné stanovisko CPVO, uviedol, že v tomto štádiu sa nedospelo k záveru, že odvolanie je zjavne nedôvodné. Z toho vyplýva, že tento výbor ani osobitne neposúdil prípustnosť odvolania žalobkyne, ani neodkazoval na takéto rozhodnutie odvolacej komisie. Svoje posúdenie navyše predložil s výhradou konečného rozhodnutia. Za týchto okolností sa treba domnievať, že uvedené rozhodnutie nemôže byť dôvodom vzniku legitímnej dôvery žalobkyne týkajúcej sa preukázania jej aktívnej legitímácie pred odvolacou komisiou. V dôsledku toho sa toto tvrdenie musí zamietnuť.

43 Z toho vyplýva, že prvá časť tohto žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

O druhej časti založenej na porušení článku 50 vykonávacieho nariadenia, ako aj zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných

Tvrdenia účastníkov konania

44 Žalobkyňa sa domnieva, že odvolacia komisia mala na základe článku 50 vykonávacieho nariadenia uskutočniť druhé pojednávanie s cieľom umožniť ostatným účastníkom konania preskúmať dokumenty, ktoré zamýšľala predložiť na účely preukázania prípustnosti svojho odvolania. V tomto ohľade žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že pojednávanie je podľa znenia článku 50 vykonávacieho nariadenia štádiom konania, počas ktorého sa uskutočňuje dokazovanie. Z toho vyvodzuje, že odvolacia komisia musí na základe zásady riadnej správy vecí verejných povoliť predloženie všetkých dôkazov, ktoré účastníci konania považujú za nevyhnutné, alebo, ak to nie je možné, vykonať druhé pojednávanie, ako to výslovne stanovuje vykonávacie nariadenie.

45 Hoci inštitúcie Spoločenstva majú určitú mieru voľnej úvahy pri výkone svojich právomocí, podľa žalobkyne pravdou tiež ostáva, že túto voľnú úvahu vyvažujú zásady náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných, ktoré ich nútia, aby boli pri prijímaní rozhodnutí plne oboznámené s dotknutou vecou. Judikatúra preto v prípadoch, keď inštitúcie Spoločenstva disponujú voľnou úvahou, uznala, že dodržanie záruk, ktoré právny poriadok Spoločenstva poskytuje v rámci správnych konaní a medzi ktoré patrí povinnosť príslušného orgánu starostlivo a nestranné preskúmať všetky relevantné skutočnosti prejednávanej veci, má zásadnú dôležitosť.

46 Ak zistenie, podľa ktorého žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu proti rozhodnutiu o poskytnutí právnej ochrany, znamená, že stratí jedinou možnosť účinného opravného prostriedku tak v práve Spoločenstva, ako aj vo vnútroštátnom práve, odvolacia komisia mala žalobkyňu podľa jej názoru poskytnúť možnosť vyriešiť otázku prípustnosti, v súvislosti s ktorou mala odvolacia komisia pochybnosti.

47 CPVO sa domnieva, že odvolacia komisia nemala nijakú povinnosť prijať predloženie dokumentov, o ktoré žalobkyňa žiadala, lebo tieto dokumenty neboli relevantné na účely analýzy aktívnej legitímácie žalobkyne, ktorá podala žalobu vo svojom vlastnom mene, a nie v mene jednotlivých určených pestovateľov. Pripustenie týchto dokumentov by bolo porušením procesných záruk, pretože by došlo k podstatnej zmene odvolania v štádiu pojednávania. CPVO sa navyše domnieva, že keďže odvolacia komisia uznala, že dodávateľia materiálu odrody Nadorcott môžu byť dotknutí rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany, predloženie zmluvy medzi organizáciou Geslive a družstvom Anecoop týkajúcej sa zaplata poplatkov na pojednávaní by nemalo vplyv na preskúmanie aktívnej legitímácie žalobkyne. Okrem toho pravidlá upravujúce konanie pred odvolacou komisiou nebránili žalobkyňu, aby predložila písomné pripomienky k tvrdeniam o neprípustnosti obsiahnutým vo vyjadreniach vedľajšieho účastníka konania z 29. júla 2005 a CPVO z 15. septembra 2005. Rozhodnutie týkajúce sa možnosti druhého pojednávania nakoniec podľa CPVO vychádza z nezávislosti, ktorou musí odvolacia komisia

disponovať vo vzťahu k otázkam hospodárnosti konania.

48 Vedľajší účastník konania sa okrem toho domnieva, že odvolacia komisia správne zamietla návrh žalobkyne, lebo pripustenie nových dokumentov by znamenalo, že sa musí konať nové pojednávanie, a to v rozpore so zásadou jedného pojednávania potvrdenou článkom 50 vykonávacieho nariadenia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

49 Na úvod je potrebné pripomenúť, že žalobkyňa na pojednávaní pred odvolacou komisiou požiadala predovšetkým o poskytnutie lehoty na vyhotovenie úplnej dokumentácie preukazujúcej, že jej členovia boli priamo a osobne dotknutí rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany, a na jej neskoršie predloženie odvolacej komisii. Subsidiárne požiadala o možnosť predložiť na pojednávaní neúplnú dokumentáciu, ktorú jej zástupcovia priniesli so sebou a ktorá obsahovala splnomocnenia poskytnuté jednotlivými pestovateľmi na podanie odvolania proti rozhodnutiu o poskytnutí právnej ochrany, ako aj zmluvu medzi družstvom Anecoop a organizáciou Geslive o úhrade poplatkov za pestovanie odrody Nadorcott.

50 Po prvé, čo sa týka údajného porušenia článku 50 vykonávacieho nariadenia, je potrebné zdôrazniť, že jeho odseky 1 a 2 upravujú rýchle urovnanie sporov prostredníctvom bezodkladne vytýčeného jediného pojednávania. Z odseku 3 tohto článku vyplýva, že účastník konania môže požiadať o ďalšie pojednávanie len vtedy, ak sa ukáže nevyhnutným z dôvodu zmeny skutkových okolností, ku ktorej došlo počas pojednávania alebo po ňom.

51 V tomto ohľade sa musí konštatovať po prvé, že dokumenty, ktoré žalobkyňa chcela predložiť, neboli dokumentmi založenými na skutočnostiach, ku ktorých zmene došlo počas pojednávania alebo po ňom. V prípade zmluvy a splnomocnení, ktoré chcela žalobkyňa predložiť na pojednávaní, ide totiž o dokumenty, ktoré boli zjavne vyhotovené pred uvedeným pojednávaním. V každom prípade ani tieto dokumenty, ani ďalšie splnomocnenia, ktoré chcela žalobkyňa predložiť po pojednávaní, nemožno považovať za dokumenty odhaľujúce zmenu skutkových okolností sporu. CPVO a vedľajší účastník konania správne zdôrazňujú, že žalobkyňa podala odvolanie vo svojom vlastnom mene a v priebehu konania nemôže byť nahradená inými osobami, ktoré nepodali odvolanie v stanovených lehotách. Na druhej strane zmluva neodhaľuje nijakú novú skutočnosť, pretože sa, ako to uviedla odvolacia komisia, obmedzuje na zdôraznenie faktu, že jednotliví pestovatelia mandarínok, prípadne Anecoop museli platiť poplatok za dodanie a používanie chránenej odrody. Táto povinnosť však priamo vyplýva zo systému ochrany rastlinných odrôd a odvolacia komisia ju uznala bez potreby preukázania.

52 Po druhé, aj za predpokladu, že by údajné dôkazy boli relevantné, žalobkyňa medzi podaním vyjadrení vedľajšieho účastníka konania a CPVO a pojednávaním disponovala lehotou viacerých mesiacov. V tomto období mala možnosť vyhotoviť a predložiť dokumenty alebo aspoň požiadať odvolaciu komisiu o odklad pojednávania, aby sa jej umožnilo preskúmanie všetkých dôkazov na jednom pojednávaní. Nič totiž nenaznačuje, že by sa dokazovanie nemohlo uskutočniť v rámci jediného pojednávania, ak by žalobkyňa preukázala náležitú starostlivosť požadovanú v súvislosti s prípravou pojednávania.

53 Z toho vyplýva, že keďže skutkové okolnosti prejednávanej veci nespĺňali podmienky uvedené v článku 50 vykonávacieho nariadenia na vytýčenie druhého pojednávania, odvolacia komisia tým, že zamietla návrhy žalobkyne, toto ustanovenie neporušila.

54 Po druhé, čo sa týka údajného porušenia zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných, treba zdôrazniť, že žalobkyňa neuviedla nijakú okolnosť, ktorá by umožnila konštatovať porušenie týchto zásad, s výnimkou skutočnosti, že odvolacia komisia nepovolila predloženie dôkazov, ktoré zástupcovia žalobkyne priniesli na pojednávanie alebo ktoré chceli neskôr doplniť. Z predchádzajúceho však vyplýva, že odvolacia komisia nie je podľa článku 50 vykonávacieho nariadenia povinná povoliť predloženie všetkých dôkazov, ktoré účastníci konania považujú za nevyhnutné. Naopak, na účely riadnej správy vecí verejných musí odvolacia komisia podľa tohto ustanovenia prijať dôkazy, ktoré si vyžadujú konanie ďalšieho pojednávania, výlučne vtedy, ak ide o relevantné dôkazy založené na skutočnostiach, ku ktorých zmene došlo počas pojednávania alebo po ňom.

55 Taktiež sa uviedlo, že v prejednávanej veci sa nepreukázalo, že dôkazy, ktorých preskúmania odvolacou komisiou sa žalobkyňa dožadovala, sa zakladajú na skutočnostiach, ku ktorých zmene došlo počas pojednávania alebo po ňom (pozri bod 51 vyššie). Okrem toho ponúkané dôkazy nie sú pre prejednávajúcu vec relevantné (pozri bod 51 vyššie) a neboli predložené dostatočne včas na to, aby sa umožnilo ich preskúmanie na jednom pojednávaní (pozri bod 52 vyššie). Za týchto okolností znenie článku 50 vykonávacieho nariadenia vylučuje pripustenie týchto dôkazov. Z toho vyplýva, že odvolacia komisia tým, že odmietla tieto dôkazy, nemohla porušiť zásady náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných.

56 V dôsledku toho sa druhá časť tohto žalobného dôvodu musí zamietnuť.

57 Z uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na popretí aktívnej legitímácie žalobkyne

58 Druhý žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí, z ktorých prvá sa zakladá na skutočnosti, že žalobkyňa, ako aj jej členovia boli osobne dotknutí rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany, a druhá na údajnom nedostatku účinnej súdnej ochrany.

O prvej časti založenej na skutočnosti, že žalobkyňa, ako aj jej členovia boli osobne dotknutí rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany

Tvrdenia účastníkov konania

59 V prvom rade žalobkyňa vytýka odvolacej komisii, že sa sústredila na skutočnosť, že žalobkyňa je združením, a nevzala do úvahy aktívnu legitímáciu jej členov. Je potrebné, aby sa skúmalo nielen to, či je žalobkyňa samotná aktívne legitimovaná proti rozhodnutiu o poskytnutí právnej ochrany, ale aj to, či takúto aktívnu legitímáciu majú jej členovia alebo členovia jej členov (v prejednávanej veci Copal de Algemesi, člen Anecoopu). V napadnutom rozhodnutí však odvolacia komisia nezohľadnila judikatúru Súdu prvého stupňa, podľa ktorej aj združenia podnikov môžu navrhovať zrušenie aktov, ak ich členovia môžu jednotlivo podať takýto návrh.

60 V druhom rade sa žalobkyňa domnieva, že odvolacia komisia nesprávne podmienila uznanie jej aktívnej legitímácie aktívnou legitímáciou všetkých jej členov. Odvolacia komisia priznala dôležitosť skutočnosti, že iba niektorí členovia žalobkyne sú ako pestovatelia dotknutí rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany, kým iní ním nemôžu byť dotknutí. Podľa judikatúry však združenia, ktorých aspoň jeden člen by bol spôsobilý samostatne podať žalobu, majú aktívnu legitímáciu.

61 V treťom rade žalobkyňa spochybňuje úvahy odvolacej komisie týkajúce sa otázky, či skutočne zastupuje všeobecné záujmy dotknutých pestovateľov. Podľa nej odvolacia komisia neberie do úvahy skutočnosť, že namieta proti ochrane odrody Nadorcott v mene všetkých pestovateľov, ktorí sú členmi družstiev, keďže podľa článku 2 písm. a) svojich stanov zastupuje zväzy družstiev, ktoré nijako nevyjadrili svoj nesúhlas s predmetným odvolaním a ktoré ako také zastupujú jednotlivé družstvá. Okrem toho z judikatúry vyplýva, že sa predpokladá, že všetci členovia združenia toto združenie splnomocnili, aby konalo v ich mene, pokiaľ tak stanovujú stanovy a pokiaľ títo členovia nevyjadrili svoj nesúhlas.

62 V štvrtom rade sa žalobkyňa domnieva, že odvolacia komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď tvrdila, že rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany sa jej osobne netýka, pretože nemá určité jej vlastné osobitné vlastnosti alebo sa nenachádza v takej skutkovej situácii, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu k akejkolvek inej osobe. Z judikatúry vyplýva, že táto podmienka je splnená vtedy, ak je právne postavenie predmetného podniku dotknuté napadnutým aktom na základe určitých jemu vlastných osobitných vlastností alebo skutkovej situácie, ktorá ho charakterizuje vo vzťahu k akejkolvek inej osobe a individualizuje ho rovnakým spôsobom, ako je individualizovaný adresát aktu. Skutočnosť, že akt vytvára účinky vo vzťahu k všetkým zúčastneným hospodárskym subjektom, nebráni tomu, aby sa osobne nedotýkal niektorých z nich.

63 Po prvé, čo sa týka postavenia žalobkyne ako dodávateľa rastlinného materiálu, rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany by malo za následok, že všetky osoby, ktoré by sa chceli zúčastniť na rozmnožovaní alebo dodávaní rastlinného materiálu, by museli mať licenciu udelenú držiteľom práv. V dôsledku toho by bolo potrebné skúmať, či je právne postavenie členov žalobkyne dotknuté iným spôsobom ako postavenie ostatných rozmnožovateľov alebo dodávateľov rastlinného materiálu. Rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany by však nútilo určitých členov žalobkyne dodávajúcich odrodu Nadorcott skončiť túto činnosť, čo by spôsobilo významné škody, a to ich individualizuje voči všetkým ostatným dodávateľom rastlinného materiálu. Hoci odvolacia komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že Anecoop dodáva tento rastlinný materiál, neskôr tento údaj nevezala do úvahy a sústredila sa na skutočnosť, že žalobkyňa sama rastlinný materiál nedodávala. Preskúmanie situácie Anecoopu by totiž preukázalo, že žalobkyňa mala aktívnu legitimáciu navrhnúť zrušenie rozhodnutia o poskytnutí právnej ochrany.

64 Po druhé, čo sa týka postavenia žalobkyne ako pestovateľa, žalobkyňa zdôrazňuje, že na účely preukázania osobnej dotknutosti netvrdila, že zastupuje všeobecné záujmy pestovateľov. Naopak, domnieva sa, že je aktívne legitimovaná, lebo zastupuje záujmy členov, ktorí boli ako pestovatelia priamo dotknutí. Žalobkyňa uvádza, že keďže 90 % spoločností predávajúcich odrodu Nadorcott sídli vo Valencii, nie je možné tvrdiť, že rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany môže mať na ne rovnaké účinky ako na iné federácie pestovateľov a družstiev v Spoločenstve. Dotknuté družstvá totiž distribuujú viac ako polovicu citrusových plodov pochádzajúcich z Valencie a žalobkyňa zoskupuje skoro všetky tieto družstvá, pričom osoby najviac poškodené rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany patria medzi jej členov.

65 Keďže skoro celá produkcia odrody Nadorcott pochádza z Valencie, skutočnosť, že rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany má za následok, že všetci pestovatelia Spoločenstva musia platiť poplatok za pestovanie uvedenej odrody, znamená, že v prípade nezaplatenia tohto poplatku by bola takmer celá produkcia Valencie pestovaná protiprávne. Výlučne títo pestovatelia by teda boli povinní platiť poplatok alebo zničiť svoje sady, čo by malo vplyv na ich súťažné postavenie na trhu v okamihu predaja tovaru. Preto by bolo nesprávne tvrdiť, že rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany sa dotýka členov žalobkyne rovnako ako akéhokoľvek pestovateľa, ktorý bude v budúcnosti pestovať dotknutú odrodu, keďže jej členovia sú naopak skupinou s osobitnými vlastnosťami, ktoré ich charakterizujú vo vzťahu k akémukoľvek inému pestovateľovi.

66 Po tretie sa žalobkyňa domnieva, že jej členovia majú rovnaké charakteristické vlastnosti ako spoločnosť Van Zanten Plants (ďalej len „Van Zanten“), ktorá podala odvolanie na odvolaciu komisiu (veci A 005/2003 a A 006/2003). Keďže Van Zanten je svetovým distribútorom chránenej odrody, ktorá má podľa žalobkyne podobné charakteristické vlastnosti ako nová odroda, ktorej CPVO poskytol právnu ochranu Spoločenstva, odvolacia komisia uznala jej aktívnu legitimáciu. Odvolacia komisia sa totiž domnievala, že by na trhoch došlo k zmätku, ak by sa ukázalo, že podobnosť je skutočná, a že Van Zanten by bol teda nútený brániť svoje práva podaním žalôb pre porušenie práv na rastlinnú odrodu.

67 Žalobkyňa sa domnieva, že v prejednávanej veci je situácia podobná, lebo rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany by nútilo jej členov vyrúbať svoje sady, ak by neprijali nákladné podmienky uložené vedľajším účastníkom konania. Keďže žalobkyňa je zástupkyňou podnikov, ktoré dodávajú rastlinný materiál odrody Afourer, konkurenčnej odrody vo vzťahu k odrode Nadorcott, jej osobná dotknutosť by v oboch prípadoch vychádzala z postavenia konkurenta podniku žiadajúceho o poskytnutie ochrany. Odvolacia komisia mala v prejednávanej veci zohľadniť postavenie žalobkyne ako vyjednávača a konkurenta, ako to zohľadnila vo veci týkajúcej sa Van Zantenu.

68 Po štvrté žalobkyňa vytýka odvolacej komisii, že nesprávne odmietla uplatniť na prejednávajúcu vec judikatúru Spoločenstva z oblasti štátnej pomoci. Domnieva sa, že konanie o námietkach proti ochrane rastlinných odrôd sa nelíši od konania v oblasti štátnej pomoci do tej miery, že by sa judikatúra týkajúca sa aktívnej legitimácie na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiam prijatým Komisiou v oblasti štátnej pomoci nemohla na ňu uplatniť. Z tejto judikatúry vyplýva, že dotknutými osobami, na ktoré sa vzťahuje článok 88 ods. 2 ES, sú aj osoby, podniky alebo združenia podnikov, ktorých záujmy sú prípadne dotknuté poskytnutím pomoci, najmä konkurenčné podniky a profesijné organizácie (rozsudky

Súdneho dvora zo 14. novembra 1984, Intermills/Komisija, 323/82, Zb. s. 3809, bod 16, a z 3. mája 2001, Portugalsko/Komisija, C-204/97, Zb. s. I-3175, bod 31). Podľa žalobkyne uznanie aktívnej legitímácie konkurenčných podnikov toho podniku, ktorému sa poskytla štátna pomoc, nevyplýva z osobitostí vlastných konaní o kontrole štátnej pomoci upravenému článkami 87 ES a 88 ES. Toto postavenie v skutočnosti vyplýva z účinkov štátnej pomoci na súťažné postavenie hospodárskych subjektov toho istého trhu, ktoré takúto pomoc nedostali. Podľa žalobkyne je v prejednávanej veci situácia podobná, čo umožňuje uplatnenie tejto judikatúry na prejednanú vec.

69 Navyše práva tretích osôb, ktoré by chceli namietať proti poskytnutiu právnej ochrany rastlinnej odrody, sa podľa žalobkyne neobmedzujú na námietkové konanie upravené článkom 59 základného nariadenia. Tretie osoby tiež môžu podať odvolanie podľa článku 67 a nasledujúcich tohto nariadenia. Námietkové konanie podľa článku 59 základného nariadenia, ktoré účastníkom konania umožňuje namietať len proti skutkovým okolnostiam, na základe ktorých CPVO poskytol právnu ochranu, totiž zodpovedá cieľom odlišujúcim sa od cieľov odvolania podľa článku 67 základného nariadenia. Odvolacia komisia tým, že nevzala do úvahy túto možnosť opravného prostriedku, podľa žalobkyne odporuje aj svojej vlastnej rozhodovacej praxi týkajúcej sa aktívnej legitímácie. V rozhodnutí týkajúcom sa Van Zantenu totiž tvrdila, že článok 67 základného nariadenia tretie osoby nepripravuje o ich právo podať odvolanie na základe tohto ustanovenia z dôvodu, že predtým nepodali námietky. Odvolacia komisia však neuviedla, prečo by účasť na konaní o poskytnutí právnej ochrany mala byť v prejednávanej veci relevantná.

70 Žalobkyňa tvrdí, že držiteľ právnej ochrany odrody rastlín ako príjemca štátnej pomoci nadobúda výhodu vo vzťahu k svojim konkurentom, ktorá ovplyvňuje jeho súťažné postavenie. Z judikatúry vyplýva, že aj keby súťažné postavenie priamych konkurentov príjemcov štátnej pomoci bolo touto pomocou nevyhnutne dotknuté, ich postavenie na trhu by podstatným spôsobom dotknuté nebolo, ak by sa za konkurentov príjemcu pomoci považovali všetci poľnohospodári v Spoločenstve. V prejednávanej veci boli pestovatelia zastupovaní žalobkyňou podstatným spôsobom dotknutí poskytnutím právnej ochrany odrode Nadorcott. Boli znevýhodnení voči všetkým pestovateľom Spoločenstva, ktorí by začínali pestovať túto odrodu, pretože ju už pestovali v čase prijatia rozhodnutia o poskytnutí právnej ochrany. Podľa žalobkyne si pestovatelia, ktorí ešte nevlastnia citrónovníky tejto odrody, môžu vybrať inú odrodu, ak sa im podmienky poskytnutia licencie, ktoré im navrhuje držiteľ, zdajú neprijateľné, a to bez toho, aby to ich hospodárskej činnosti spôsobilo závažné dôsledky. Naopak, výrobcovia, ktorí už majú stromy tejto odrody vo svojich sadoch, by ich museli vyrúbať. Keďže „produktívna životnosť“ uvedených citrusov je približne dvadsať rokov, skoro žiaden z pestovateľov by neamortizoval investície do týchto sadov. Preto postavenie členov žalobkyne nie je porovnateľné s postavením ostatných pestovateľov a rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany by sa podstatne dotklo súťažného postavenia členov žalobkyne.

71 Nakoniec, čo sa týka judikatúry požadujúcej účasť navrhovateľa v správnom konaní na to, aby sa uznala jeho aktívna legitímácia navrhnuť zrušenie rozhodnutia Komisie v oblasti štátnej pomoci, žalobkyňa zdôrazňuje, že aj konanie pred odvolacou komisiou je správnym konaním. Odvolacia komisia, ktorá je súčasťou správneho orgánu, do ktorého právomoci patrí rozhodovať v oblasti právnej ochrany rastlinných odrôd, nie je súdnym orgánom. Preto odvolanie podané proti rozhodnutiu CPVO je štádiom správneho konania, ktoré vedie k poskytnutiu ochrany rastlinnej odrode. Žalobkyňa sa teda zúčastnila na správnom konaní.

72 CPVO na úvod považuje znenie článku 68 základného nariadenia za identické so znením článku 230 ES. Preto sa domnieva, že preskúmanie tohto žalobného dôvodu sa musí zakladať na výklade pojmu „osobne dotknutá osoba“, ktorý sa nachádza v danom ustanovení prostredníctvom judikatúry. Judikatúra priznáva aktívnu legitímáciu profesijnému združeniu založenému na účely ochrany záujmov jeho členov vtedy, keď je toto združenie individualizované z dôvodu zásahu do jeho vlastných záujmov, keď zastupuje záujmy osôb, ktoré sú samy osebe aktívne legitímované, a keď mu určité ustanovenie výslovne priznáva určité procesné práva.

73 Po prvé sa CPVO domnieva, že podľa judikatúry určitý akt sa priamo nedotýka navrhovateľa, ak sa jeho postavenie nezohľadnilo pri prijímaní tohto aktu, ktorý sa ho preto dotýka rovnako ako všetkých iných osôb nachádzajúcich sa v rovnakej situácii. V prejednávanej veci sa nepreukázalo, že žalobkyňa je

dodávateľom rastlinného materiálu, a v nijakom prípade sa nevyznačuje osobitnými vlastnosťami alebo okolnosťami, ktoré by umožnili odlišiť ju od iných dodávateľov rastlinného materiálu.

74 Po druhé sa CPVO domnieva, že priamymi členmi žalobkyne sú podľa jej stanov zväzy družstiev, a nie samotné družstvá ako také či pestovatelia mandarínok. Preto môže žalobkyňa legitímne zastupovať záujmy zväzov družstiev, pričom však nemôže predložiť nijaký dôkaz preukazujúci osobnú dotknutosť týchto zväzov, ktoré len bránia všeobecné záujmy svojich členov. Okrem toho, pokiaľ niektorí z jej členov môžu dodávať rastlinný materiál, žalobkyňa nepredložila nijaké osobitné charakteristiky, ktoré by umožnili ich individualizáciu vo vzťahu k iným dodávateľom. Čo sa týka situácie jednotlivých pestovateľov, CPVO uvádza, že žalobkyňa podala žalobu vo svojom vlastnom mene a v jej stanovách niet žiadneho ustanovenia, ktoré by umožňovalo tvrdiť, že je oprávnená stať sa účastníkom súdneho konania na ochranu záujmov určitých konkrétnych pestovateľov mandarínok. Okrem toho osobné záujmy určitých výrobcov mandarínok sa líšia od všeobecných záujmov družstiev, ktoré žalobkyňa môže zastupovať. Nakoniec pestovatelia odrody Nadorcott, nepriami členovia žalobkyne, boli dotknutí len z dôvodu objektívneho skutkového stavu, ktorý ich nijako neodlišuje od iných pestovateľov tejto odrody, keďže povinnosť platiť poplatok za pestovanie už chránenej odrody vyplýva priamo zo systému ochrany rastlinných odrôd Spoločenstva. Osobitne z judikatúry vyplýva, že na to, aby boli určité hospodárske subjekty priamo dotknuté určitým aktom, nestačí, aby mal tento akt na ne významnejšie hospodárske dôsledky ako na iné hospodárske subjekty v tejto oblasti.

75 Po tretie CPVO zdôrazňuje, že základné nariadenie a najmä jeho článok 59 priznáva určité procesné práva účastníkom konania, ktorí sa zúčastňujú na konaní o poskytnutí právnej ochrany pred CPVO. Poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa vedela o žiadosti o právnu ochranu uverejnenej v *Úradnom vestníku CPVO* 26. februára 1996 a že voči nej nenamietala. V dôsledku toho nemôže byť osobne dotknutá na účely nadobudnutia procesných práv, ktoré by mohla získať účasťou na tomto konaní. Konanie podľa článku 59 základného nariadenia by navyše stratilo svoj zmysel, ak by všetky osoby, ktoré by chceli namietat proti poskytnutiu právnej ochrany určitej rastlinnej odrode, namiesto predloženia svojich námietok v rámci správneho konania mohli s podaním opravného prostriedku čakať až do skončenia konania pred CPVO, namietajúc neplatnosť poskytnutej právnej ochrany. Nakoniec existuje zásadný rozdiel medzi situáciou Van Zantenu, ktorý bol výlučným distribútorom držiteľa právnej ochrany rastlinnej odrody zapísanej na CPVO a priamo konkurujúcej novej odrode, ktorej sa poskytla právna ochrana, a situáciou žalobkyne, ktorá netvrdí, že by ona sama alebo jej členovia boli držiteľmi zapísaných subjektívnych práv požívajúcich ochranu.

76 Vedľajší účastník konania uvádza v podstate rovnaké tvrdenia ako CPVO.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

77 Na úvod je potrebné konštatovať, že keďže žalobkyňa nie je medzi určenými adresátmi rozhodnutia o poskytnutí právnej ochrany, musí byť v zmysle článku 68 základného nariadenia týmto rozhodnutím priamo a osobne dotknutá, aby mohla podať odvolanie na odvolaciu komisiu.

78 V tomto ohľade treba po prvé zdôrazniť, že španielska a talianska verzia článku 68 základného nariadenia stanovujú, že odvolanie môžu podať osoby, ktoré sú dotknuté „directa y personalmente“ a „direttamente e personalmente“. Anglická, nemecká, portugalská, maltská, holandská, poľská, švédka a grécka verzia sa však zhodujú so znením francúzskej verzie „directement et individuellement“. V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že nevyhnutnosť jednotného výkladu nariadení Spoločenstva vyžaduje, aby v prípade pochybností boli nariadenia vykladané a uplatňované v zmysle verzií vyhotovených v ostatných úradných jazykoch (pozri bod 33 vyššie). Preto je potrebné domnievať sa, že španielska a talianska verzia nedávajú tejto pasáži iný zmysel ako ostatné jazykové verzie a musia sa vykladať a uplatňovať v zmysle verzií vyhotovených v ostatných úradných jazykoch (pozri v tomto zmysle rozsudok *Ebony Maritime a Loten Navigation*, už citovaný, body 29 a 31).

79 Dotknuté ustanovenia článku 68 základného nariadenia sa preto musia považovať za zhodné s ustanoveniami článku 230 štvrtého odseku ES. Keďže však tieto pojmy už boli predmetom osobitného výkladu Súdného dvora (rozsudok z 15. júla 1963, *Plaumann/Komisia*, 25/62, Zb. s. 197, 223), Súdnym

prvého stupňa sa domnieva, že je potrebné zachovať koherentný výklad pojmu „osobne dotknutá osoba“, za podmienky, že mu neodporuje štruktúra základného nariadenia.

80 V tomto kontexte treba po druhé zdôrazniť, že článok 59 ods. 1 základného nariadenia umožňuje akejkolvek osobe predložiť CPVO písomné námietky proti poskytnutiu právnej ochrany a že jeho odsek 2 uvádza, že namietajúci nadobúdajú popri prihlasovateľovi postavenie účastníkov konania o poskytnutí právnej ochrany. Článok 59 ods. 5 základného nariadenia okrem toho výslovne stanovuje, že CPVO prijíma rozhodnutia o námietkach spolu s rozhodnutiami o zamietnutí žiadosti o poskytnutie právnej ochrany, rozhodnutiami o poskytnutí právnej ochrany alebo rozhodnutiami o názve rastlinnej odrody. Z článku 67 ods. 1 základného nariadenia vyplýva, že proti rozhodnutiam o námietkach sa možno odvolať na odvolaciu komisiu. Keďže namietajúci sú v dôsledku toho adresátmi týchto rozhodnutí v zmysle článku 68 základného nariadenia, akákoľvek osoba, ktorá chce namietat' proti poskytnutiu právnej ochrany, môže vďaka svojej účasti na správnom konaní podať odvolanie na odvolaciu komisiu.

81 Navyše v zmysle znenia článkov 20 a 21 základného nariadenia akákoľvek osoba môže vyzvať CPVO, a to po poskytnutí právnej ochrany a nezávisle od podania odvolania na odvolaciu komisiu, aby ju vyhlásil za neplatnú alebo aby na základe toho, že uvedená právna ochrana bola poskytnutá na rastlinnú odrodu, ktorá nezodpovedá vecným kritériám uvedeným v článkoch 7 až 10 uvedeného nariadenia, zbavil držiteľa tejto právnej ochrany.

82 Za týchto okolností je potrebné uviesť, že široký výklad pojmu „osobne“, ktorý zastáva žalobkyňa, nie je nevyhnutný na účely ochrany záujmov tretích osôb.

83 Po tretie treba zdôrazniť, že CPVO správne tvrdí, že štruktúra základného nariadenia si vyžaduje reštriktívnejší výklad pojmu „osobne“, ako je výklad požadovaný žalobkyňou. Extenzívny výklad by totiž umožnil všetkým osobám, ktoré by chceli namietat' proti poskytnutiu právnej ochrany, aby namietali jej neplatnosť v odvolaní po skončení konania o poskytnutí právnej ochrany namiesto toho, aby predložili svoje námietky v rámci tohto konania, ktoré je jednak dlhé a jednak zaťažujúce z dôvodu nevyhnutných technických skúšok. V dôsledku toho by výklad navrhovaný žalobkyňou škodil užitočnosti takéhoto konania, kým taký výklad, aký je prijatý v rozsudku Plaumann/Komisia, už citovanom, podnecuje všetky dotknuté osoby, aby predložili svoje námietky už v štádiu správneho konania o poskytnutí právnej ochrany.

84 Vzhľadom na predchádzajúce sa Súd prvého stupňa domnieva, že na určenie toho, či je určitá osoba osobne dotknutá v zmysle článku 68 základného nariadenia, je potrebné odvolať sa na rozsudok Plaumann/Komisia, už citovaný.

85 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa musí byť dotknutá rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany z dôvodu určitých osobitných vlastností alebo skutkového stavu, ktorý ju charakterizuje vo vzťahu k akejkolvek inej osobe a zároveň ju individualizuje rovnakým spôsobom, ako je individualizovaný adresát rozhodnutia (rozsudok Plaumann/Komisia, už citovaný).

86 V tomto ohľade z judikatúry vyplýva, že profesijné združenie vytvorené na ochranu a zastupovanie záujmov svojich členov je aktívne legitimované podať žalobu o neplatnosť vtedy, ak je po prvé samo individualizované z dôvodu zásahu do jeho vlastných záujmov ako záujmov združenia, najmä preto, lebo jeho postavenie vyjednávača bolo dotknuté aktom, o ktorého zrušenie sa žiada, keď po druhé zastupuje záujmy podnikov, ktoré samy majú aktívnu legitímáciu, a keď mu po tretie určitá právna norma výslovne priznáva určité procesné práva (pozri uznesenie Súd prvého stupňa z 13. decembra 2005, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort/Komisia, T-381/02, Zb. s. II-5337, bod 54 a tam citovanú judikatúru).

87 Po prvé, čo sa týka zásahu do vlastných záujmov žalobkyne, je potrebné uviesť, že žalobkyňa netvrdí, že by sama osebe bola pestovateľom alebo dodávateľom rastlinného materiálu.

88 Po druhé žalobkyňa netvrdí, že by bola držiteľom subjektívnych práv registrovaných na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Spoločenstva, ktorým by sa poskytovala ochrana. Z toho vyplýva, že

nie je dotknutá ako držiteľ práv, a teda sa nenachádza v situácii porovnateľnej so situáciou Van Zantenu.

89 Po tretie, čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že jej postavenie vyjednávača je dotknuté rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany, je nutné konštatovať, že svoje tvrdenia nijako nepodopiera.

90 Nakoniec, keďže z vyššie uvedeného vyplýva, že okolnosti, na ktoré odkazuje žalobkyňa, nepreukazujú, že jej vlastné záujmy sú dotknuté rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany, je otázka týkajúca sa rozsahu, v ktorom sa postavenie žalobkyne líši od postavenia ostatných podobných federácií v Spoločenstve, irelevantná. V každom prípade samotná skutočnosť, že podľa žalobkyne má 90 % spoločností predávajúcich spornú odrodu sídlo vo Valencii, neumožňuje vo vzťahu k poskytnutiu právnej ochrany odlíšiť žalobkyňu od ostatných federácií. Na to, aby sa určené hospodárske subjekty považovali za osobne dotknuté určitým aktom, totiž nestačí, aby mal tento akt na ne významnejšie hospodárske dôsledky ako na iné hospodárske subjekty tohto odvetvia (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 23. novembra 1999, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, T-173/98, Zb. s. II-3357, bod 50, a judikatúru citovanú v bodoch 102 a 103 nižšie).

91 V dôsledku toho žalobkyňa nepreukázala, že rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany boli dotknuté jej vlastné záujmy ako združenia.

92 V druhom rade, čo sa týka predpokladu, podľa ktorého žalobkyňa zastupuje záujmy podnikov, ktoré sú aktívne legitimované, je potrebné overiť, jednak či žalobkyňa zastupuje v súlade so svojimi stanovami záujmy svojich členov v rámci odvolaní na odvolaciu komisiu a jednak či jej členovia majú aktívnu legitimáciu (pozri v tomto zmysle uznesenie Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort/Komisia, už citované, bod 61).

93 Po prvé, čo sa týka členov žalobkyne a ich záujmov, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 4 jej stanov môžu byť členmi žalobkyne zväzy družstiev provincií Alicante, Castellón a Valencia, ktoré spĺňajú určité kritériá. Z článku jej stanov okrem toho vyplýva, že žalobkyňa zastupuje svojich členov. V dôsledku toho žalobkyňa môže zastupovať záujmy zväzov družstiev, ktoré sú jej členmi.

94 Čo sa týka otázky, či majú členovia žalobkyne aktívnu legitimáciu, je nutné konštatovať, že žalobkyňa ani odvolacej komisii, ani Súdu prvého stupňa nepredložila dôkazy, ktoré by preukazovali, že by sa rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany osobne dotýkalo jej členov. V tomto ohľade treba pripomenúť, že ide o zväzy družstiev, ktoré samy osebe nepestujú mandarínky, ale majú za cieľ chrániť všeobecné záujmy svojich vlastných členov, ktorými sú poľnohospodárske družstvá. Hoci žalobkyňa vo svojich písomných podaniach tvrdí, že družstvo Anecoop patrí medzi jej členov a dodáva rastlinný materiál pestovateľom, na pojednávaní priznala, že Anecoop nebol jedným z jej členov, ale členom jedného zväzu družstiev, ktorý bol členom žalobkyne. Žalobkyňa navyše nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol rozlíšiť, že rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany sa tohto dodávateľa dotýka inak ako akéhokoľvek iného dodávateľa rastlinného materiálu. V dôsledku toho je potrebné sa domnievať, že rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany sa Anecoopu týka len z dôvodu objektívneho skutkového stavu, ktorý ho necharakterizuje vo vzťahu k iným dodávateľom rastlinného materiálu v tomto odvetví.

95 Rovnako je potrebné uviesť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že jej členovia sa nachádzali v situácii porovnateľnej so situáciou Van Zantenu, alebo že by sa zúčastnili na konaní o poskytnutí právnej ochrany.

96 Žalobkyňa teda nepreukázala, že jej členovia boli aktívne legitimovaní na podanie odvolania proti rozhodnutiu o poskytnutí právnej ochrany na odvolaciu komisiu.

97 Po druhé, čo sa týka odvolávania sa žalobkyne na to, že dotknutými osobami sú jednotliví pestovatelia mandarínok, členovia družstiev, ktorí sú združení do zväzov družstiev, ktoré sú ako také členmi žalobkyne, je potrebné uviesť, že podľa článku 4 jej stanov ani družstvá samotné, ani jednotliví pestovatelia mandarínok nemôžu byť členmi žalobkyne. Z článku 2 týchto stanov okrem toho vyplýva, že predmet činnosti žalobkyne sa obmedzuje na podporu záujmov jej členov. Stanovy žalobkyne neuvádzajú, že je oprávnená brániť v súdnom konaní záujmy určitých konkrétnych pestovateľov

mandarínok, ktorí sú nepriamymi členmi jej vlastných členov. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že zo zákonov a dekrétov platných v Španielsku vyplýva, že je oprávnená zastupovať členov svojich členov, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie predložila po prvýkrát na pojednávaní na Súde prvého stupňa a že tieto zákony a dekréty sa nenachádzajú medzi spisovými písomnosťami. CPVO navyše správne zdôrazňuje, že záujmy zväzov družstiev, ktoré žalobkyňa môže podľa článku 2 jej stanov zastupovať, nemožno *a priori* považovať za rovnaké ako záujmy niektorých jednotlivých pestovateľov.

98 Žalobkyňa v tomto kontexte vytýka odvolacej komisii, že požadovala, aby všetci jej členovia mali aktívnu legitímáciu, hoci z judikatúry vyplýva, že združenia, ktorých aspoň jeden člen je spôsobilý platne podať žalobu, majú aktívnu legitímáciu. V tomto ohľade je potrebné zdôrazniť, že odvolacia komisia skúmala skutočnosť, či sú jednotliví pestovatelia dotknutí, s cieľom určiť, či mali všetci spoločný záujem, ktorý mohla žalobkyňa prípadne brániť na základe svojich stanov. Keďže odvolacia komisia sa domnievala, že o takýto prípad nešlo, pretože záujmy pestovateľov sa môžu líšiť, obmedzila sa iba na konštatovanie, že existovali pochybnosti týkajúce sa skutočnosti, že žalobkyňa zastupuje všeobecné záujmy pestovateľov ako kategórie. Preto treba konštatovať, že v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, odvolacia komisia nepožadovala, aby aktívnu legitímáciu mali všetci členovia žalobkyne.

99 Nakoniec je potrebné pripomenúť, že žalobkyňa podala odvolanie vo svojom mene, a nie v mene určených pestovateľov mandarínok.

100 V dôsledku toho treba uviesť, že žalobkyňu nemožno v prejednávanej veci považovať za zástupcu záujmov jednotlivých pestovateľov mandarínok pred odvolacou komisiou.

101 Kvôli úplnosti treba tiež konštatovať, že jednotliví výrobcovia mandarínok nie sú priamo dotknutí poskytnutím právnej ochrany.

102 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že skutočnosť, že rozhodnutie má účinok na všetky zúčastnené hospodárske subjekty, nebráni tomu, aby sa rozhodnutie osobne nedotýkalo iba niektorých z nich (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2003, Villiger Söhne/Rada, T-154/02, Zb. s. II-1921, bod 40 a tam citovanú judikatúru). Na to, aby sa určené hospodárske subjekty považovali za osobne dotknuté určitým aktom, však nestačí, aby tento akt mal na ne závažnejšie hospodárske dôsledky ako na ostatné hospodárske subjekty tohto odvetvia (pozri v tomto zmysle uznesenie Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citované, bod 50). Aj za predpokladu, že by navrhovateľ mohol byť považovaný za jedinú dotknutú osobu v určenej geografickej oblasti a za hlavného pestovateľa alebo dodávateľa výrobku v určenej krajine alebo geografickej oblasti, nebol by totiž aktívne legitimovaný (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, Zb. s. 207, body 13 a 14, a Súdu prvého stupňa z 22. februára 2000, ACAV a i./Rada, T-138/98, Zb. s. II-341, body 64 až 66).

103 Skutočnosť, že poskytnutie právnej ochrany má na určitých pestovateľov významnejšie hospodárske dôsledky ako na iné hospodárske subjekty tohto odvetvia z dôvodu, že už vysadili stromy odrody, ktorá sa stala chránenou, a že 90 % takto dotknutých pestovateľov sa nachádza v geografickej oblasti Valencia, nepostačuje na ich individualizáciu. Pestovatelia, ktorých podľa svojho tvrdenia žalobkyňa zastupuje, sú dotknutí povinnosťou platiť poplatok iba na základe objektívneho skutkového stavu, ktorý ich neodlišuje od iných pestovateľov tejto odrody, pričom táto povinnosť vyplýva priamo zo systému právnej ochrany rastlinných odrôd Spoločenstva. Okrem toho činnosti dotknutých pestovateľov môžu byť v súčasnosti alebo v budúcnosti uskutočňované kýmkoľvek.

104 Rovnako je potrebné uviesť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že pestovatelia alebo dodávateľia rastlinného materiálu, ktorých podľa svojho tvrdenia zastupuje, sa zúčastnili na konaní o poskytnutí právnej ochrany alebo sa nachádzali v situácii porovnateľnej so situáciou Van Zantenu. Ani skutočnosť, že rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany by mohlo donútiť týchto pestovateľov, aby vyrúbali svoje stromy, a ovplyvniť možnosť týchto dodávateľov dodávať rastlinný materiál odrody Afourer, ktorá je konkurenčnou odrodou odrody Nadorcott, ak by nesúhlasili s platením poplatku, nepreukazuje existenciu osobitných vlastností alebo skutkového stavu, ktorý by ich charakterizoval vo vzťahu k všetkým ostatným pestovateľom alebo dodávateľom nachádzajúcim sa v rovnakej objektívnej situácii. Okrem toho konkurenčné vzťahy, na ktoré v tomto ohľade žalobkyňa

odkazuje, nie sú porovnateľné so vzťahmi vo veci týkajúcej sa Van Zantenu, v ktorej došlo k spochybneniu chránených subjektívnych práv.

105 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že zastupuje záujmy pestovateľov alebo dodávateľov rastlinného materiálu, ktorí by ako takí boli aktívne legitimovaní.

106 V treťom rade, čo sa týka právnych noriem, ktoré žalobkyni výslovne priznávajú určité procesné práva, je potrebné uviesť, po prvé, že hoci žalobkyňa odkazuje na článok 59 základného nariadenia, robí to len s cieľom ukázať, že tento článok má iný cieľ ako článok 67 a nasledujúce základného nariadenia a že účasť na konaní o poskytnutí právnej ochrany nie je predbežnou podmienkou na odvolanie.

107 Po druhé žalobkyňa sa mýli v pôvode procesných práv, z ktorých by mohla vyvodit' aktívnu legitimáciu v konaní pred odvolacou komisiou. Keďže je potrebné rozhodnúť o prípustnosti odvolania na odvolaciu komisiu, môžu byť procesnými právami, ktoré treba týmto odvolaním chrániť, len práva vyplývajúce z uvedeného správneho konania, ktoré viedlo k poskytnutiu právnej ochrany. Keďže sa však žalobkyňa na konaní o poskytnutí právnej ochrany nezúčastnila, nemôže sa odvolávať na nijaké procesné právo súvisiace s týmto konaním, o ktorého ochranu by sa mohla usilovať.

108 Po tretie žalobkyňa sa tiež dovoľáva, aby sa na okolnosti prejednávanej veci uplatnila judikatúra z oblasti štátnej pomoci, podľa ktorej dotknutými osobami v zmysle článku 88 ods. 2 ES sú nielen podniky zvýhodnené pomocou, ale aj osoby, podniky alebo združenia, ktorých záujmy sú prípadne dotknuté poskytnutím pomoci, najmä konkurenčné podniky a profesijné organizácie (pozri bod 68 vyššie). Odkaz na judikatúru z oblasti štátnej pomoci však nie je pre túto vec relevantný.

109 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že uvedená judikatúra sa uplatňuje len v prípade, že autor opravného prostriedku sa jeho podaním snaží chrániť procesné práva, ktoré mu vyplývajú z článku 88 ods. 2 ES (rozsudok Súdneho dvora z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb. s. I-10737, bod 35), ktoré mu Komisia uprela tým, že neotvorila formálnu fázu skúmania. Články 59, 67 a 68 základného nariadenia však priznávajú širšie práva, ako sú práva uznané judikatúrou citovanou v bode 68 vyššie, pretože umožňujú akejkoľvek osobe, ktorá v rámci správneho konania podala písomné námietky proti poskytnutiu právnej ochrany, aby podala odvolanie na odvolaciu komisiu (pozri bod 80 vyššie). Keďže teda výkon procesných práv závisí výlučne od včasnej iniciatívy žalobcu, nie je namieste uplatniť v prejednávanej veci judikatúru z oblasti štátnej pomoci.

110 Kvôli úplnosti je potrebné v súvislosti s odvolávaním sa žalobkyne na súťažnú situáciu odôvodňujúcu analogické uplatnenie judikatúry citovanej v bode 68 vyššie uviesť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by umožňoval dospieť k záveru, že existoval súťažný vzťah s držiteľom právnej ochrany.

111 Vzhľadom na predchádzajúce sa prvá časť tohto žalobného dôvodu musí zamietnuť.

O druhej časti založenej na nedostatku účinnej súdnej ochrany

Tvrdenia účastníkov konania

112 Žalobkyňa tvrdí, že odvolanie upravené článkom 67 základného nariadenia je jediným účinným prostriedkom, ktorým disponuje, aby mohla napadnúť rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany. Keďže lehota na podanie odvolania uplynula, nijaký orgán ani nijaký vnútroštátny súd nemôže spochybnit' poskytnutie právnej ochrany Spoločenstva. Vo veci týkajúcej sa Van Zantenu to bol jeden z dôvodov, z ktorého odvolacia komisia výslovne vychádzala pri priznaní aktívnej legitimácie tejto spoločnosti. Súdny dvor totiž potvrdil, že jednotlivci musia disponovať účinnou súdnou ochranou práv, ktoré im vyplývajú z právneho poriadku Spoločenstva, pričom právo na takúto ochranu patrí k všeobecným právnym zásadám, ktoré vyplývajú zo spoločných ústavných zvyklostí členských štátov.

113 Súdny dvor tiež potvrdil, že rešpektovanie tohto práva v právnom poriadku Spoločenstva vyžaduje, aby fyzické a právnické osoby mali možnosť v jednotlivých prípadoch namietat' neplatnosť aktov

Spoločenstva so všeobecnou pôsobnosťou, a to buď podporne pred súdom Spoločenstva, alebo pred vnútroštátnym súdom. Existencia alebo neexistencia systému opravných prostriedkov je základnou otázkou skúmania podmienky osobnej dotknutosti navrhovateľa, lebo Súdny dvor rozhodol, že táto podmienka sa musí vykladať vzhľadom na zásadu účinnej súdnej ochrany, zohľadniac pritom rôzne okolnosti, ktoré sú spôsobilé individualizovať navrhovateľa.

114 Žalobkyňa sa považuje za osobne dotknutú z dôvodu neexistencie iného opravného prostriedku pred vnútroštátnymi súdmi alebo súdmi Spoločenstva, akým je opravný prostriedok upravený článkom 67 základného nariadenia. Podľa nej ju totiž napadnuté rozhodnutie pripravilo o jedinú účinnú súdnu ochranu, ktorou disponovala.

115 CPVO sa domnieva, že žalobkyňa mala možnosť namietať proti žiadosti o poskytnutie právnej ochrany, a že ak by sa zúčastnila na námietkovom konaní, bola by so všetkou pravdepodobnosťou osobne dotknutá. Navyše z judikatúry vyplýva, že súd Spoločenstva nie je oprávnený vyhlásiť žalobu za neprípustnú z dôvodu neexistencie opravného prostriedku na vnútroštátny súd. Záujmom právneho poriadku Spoločenstva je zaručiť existenciu systému súdnej kontroly správnych aktov. Rozhodnutie o poskytnutí právnej ochrany sa však súdnej kontrole nevymyká, pretože každý, koho sa toto rozhodnutie priamo a osobne dotýka, ho môže napadnúť pred odvolacou komisiou.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

116 Z ustálenej judikatúry týkajúcej sa článku 230 štvrtého odseku ES vyplýva, že ak je aj pravda, že podmienka osobnej dotknutosti stanovená týmto ustanovením sa musí vykladať vo svetle zásady účinnej súdnej ochrany, zohľadniac pritom rôzne okolnosti, ktoré môžu individualizovať navrhovateľa, takýto výklad nemôže viesť k odstráneniu dotknutej podmienky, ktorá je výslovne stanovená Zmluvou, bez toho, aby nedošlo k prekročeniu právomocí súdov Spoločenstva, ktoré im táto zmluva udeľuje (rozsudky Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 44; z 30. marca 2004, Rothley a i./Parlament, C-167/02 P, Zb. s. I-3149, bod 47, a z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quére, C-263/02 P, Zb. s. I-3425, bod 36). Keďže sa v bodoch 78 až 84 vyššie uviedlo, že pojem „osobne dotknutá osoba“ v zmysle článku 68 základného nariadenia treba uplatniť v zmysle judikatúry týkajúcej sa prípustnosti žalôb podaných podľa článku 230 štvrtého odseku ES, tieto úvahy platia aj pre prejednávajúcu vec.

117 Ďalej je potrebné pripomenúť, že podľa článkov 59, 67 a 68 základného nariadenia môže každá osoba, ktorá podala písomné námietky proti poskytnutiu právnej ochrany v rámci správneho konania, podať odvolanie na odvolaciu komisiu (pozri bod 80 vyššie). Okrem toho článok 68 základného nariadenia poskytuje tento istý opravný prostriedok komukoľvek, kto napriek tomu, že sa nezúčastnil na uvedenom konaní a nebol adresátom rozhodnutia prijatého v tomto konaní, je ním priamo a osobne dotknutý. V dôsledku toho, keďže odvolanie na odvolaciu komisiu následne dáva možnosť obrátiť sa na súd Spoločenstva, žalobkyňa sa v prejednávanej veci odvoláva na nedostatok účinnej súdnej ochrany neprávom.

118 Z toho vyplýva, že je namieste zamietnuť túto časť tohto žalobného dôvodu.

119 Z uvedeného vyplýva, že druhý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na nedodržaní povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

120 Žalobkyňa pripomína, že Súdny dvor rozhodol, že na to, aby sa určitý akt mohol považovať za odôvodnený, musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Napadnuté rozhodnutie túto požiadavku nespĺňa, lebo odvolacia komisia neskúmala aktívnu legitimitáciu Anecoopu, hoci toto združstvo vykonáva činnosť, ktorá, ako uznáva aj odvolacia komisia, bude vážne dotknutá rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany. Žalobkyňa zdôrazňuje, že by bolo potrebné uviesť túto

okolnosť do súvislosti s rozhodnutím odvolacej komisie nepripustiť doloženie doplňujúcich dokumentov do spisu s cieľom preukázať, že jej členovia boli ako dodávatelia rastlinného materiálu vážne dotknutí. Odvolacia komisia neskúmala, či členovia žalobkyne v takomto postavení boli osobne dotknutí rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany. Navyše jej tvrdenie, podľa ktorého by dodávateľmi rastlinného materiálu mohli byť mnohé osoby, pričom žalobkyňa nemá vo vzťahu k akémukoľvek hospodárskemu subjektu daného odvetvia charakteristické vlastnosti, nie je podložené nijakým dokumentom ani nijakou informáciou.

121 Navyše na účely preukázania nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne ako pestovateľa sa odvolacia komisia obmedzila na tvrdenie, že žalobkyňa zastupovala záujmy pestovateľov bez toho, aby pristúpila k ďalšiemu skúmaniu. V dôsledku toho úvahy odvolacej komisie týkajúce sa tohto bodu nie sú odôvodnené.

122 Nakoniec odvolacia komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že neodôvodnila, čím sa konania v oblasti štátnej pomoci líšia od konaní na základe základného nariadenia, ani to, v čom sú takéto rozdiely významné do tej miery, že bránia uplatneniu zásad stanovených v oblasti štátnej pomoci analogicky na prejednávajúcu vec.

123 CPVO a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

124 Je potrebné pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, ktorá sa týka zákonnosti sporného aktu z vecnej stránky (rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb. s. I-2481, bod 35). Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že z odôvodnenia požadovaného článkom 235 ES musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy autora aktu. Táto povinnosť má dvojitý cieľ: umožniť oboznámiť sa s odôvodnením prijatého opatrenia jednak dotknutým osobám, aby mohli brániť svoje práva, a jednak súdu Spoločenstva, aby mohol vykonať kontrolu zákonnosti rozhodnutia [rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1990, Delacre a i./Komisia, C-350/88, Zb. s. I-395, bod 15; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. apríla 2000, Kuijjer/Rada, T-188/98, Zb. s. II-1959, bod 36, a z 3. decembra 2003, Audi/ÚHVT (TDI), T-16/02, Zb. s. II-5167, bod 88].

125 V prejednávanej veci z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie umožňuje žalobkyňi, aby bránila svoje práva, a Súdu prvého stupňa, aby vykonával svoju kontrolu. Odvolacia komisia navyše skúmala aktívnu legitímáciu žalobkyne vo vzťahu k údajným činnostiam družstva Anecoop (bod 3 štvrtý až piaty odsek odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), k údajnému zastupovaniu jednotlivých pestovateľov mandarínok žalobkyňou (bod 3 ôsmy až desiaty odsek odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) a prípadné uplatnenie judikatúry z oblasti štátnej pomoci na skutkové udalosti prejednávanej veci (bod 3 jedenásty odsek odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Odvolacia komisia uvádza dôvody, pre ktoré sa domnieva, že tieto tri alternatívy boli irelevantné alebo nestačili na preukázanie aktívnej legitímácie žalobkyne. Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže dôvodne tvrdiť, že napadnuté rozhodnutie bolo v tomto ohľade nedostatočne odôvodnené.

126 V každom prípade však z judikatúry vyplýva, že navrhovateľ nemá nijaký legitímny záujem na zrušení rozhodnutia pre formálny nedostatok v prípade, že by zrušenie rozhodnutia viedlo len k novému rozhodnutiu, ktoré by z vecnej stránky bolo rovnaké ako zrušené rozhodnutie (rozsudok Súdneho dvora zo 6. júla 1983, Geist/Komisia, 117/81, Zb. s. 2191, bod 7; rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. decembra 1992, Díaz García/Parlament, T-43/90, Zb. s. II-2619, bod 54, a TDI, už citovaný, bod 97; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. septembra 2000, Orthmann/Komisia, T-261/97, Zb. VS, s. I-A-181 a II-829, body 33 a 35).

127 V prejednávanej veci z analýzy druhého žalobného dôvodu (pozri body 77 až 110 a 116 až 119 vyššie) vyplýva, že žalobkyňa nepredložila žiadne tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že mala aktívnu legitímáciu v zmysle článku 68 základného nariadenia a že v dôsledku toho by zrušenie napadnutého rozhodnutia pre nedostatok odôvodnenia viedlo len k novému rovnakému rozhodnutiu. Preto je potrebné

domnievať sa, že žalobkyňa nemá nijaký legitímny záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia z dôvodu prípadného nedostatku odôvodnenia.

128 Preto treba tretí žalobný dôvod zamietnuť.

129 Za týchto okolností sa žaloba musí zamietnuť.

O trovách

130 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom tak CPVO, ako aj vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.
2. Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana je povinná nahradiť trovy konania.

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 31. januára 2008.

Tajomník

Zastupujúci predseda komory

E. Coulon

N. J. Forwood

Obsah

Právny rámec

Okolnosti predchádzajúce sporu

Návrhy účastníkov konania

Právny stav

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 49 a 50 vykonávacieho nariadenia, ako aj zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných

O prvej časti založenej na porušení článku 49 vykonávacieho nariadenia, ako aj zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O druhej časti založenej na porušení článku 50 vykonávacieho nariadenia, ako aj zásad náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na popretí aktívnej legitimácie žalobkyne

O prvej časti založenej na skutočnosti, že žalobkyňa, ako aj jej členovia boli osobne dotknutí rozhodnutím o poskytnutí právnej ochrany

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O druhej časti založenej na nedostatku účinnej súdnej ochrany

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na nedodržaní povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O trovách

* Jazyk konania: španielčina.